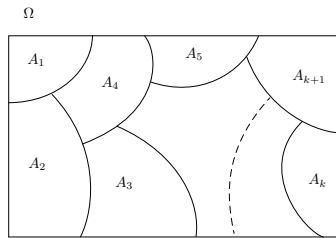

Το Θεώρημα ολικής πιθανότητας

Διαμέριση του δειγματικού χώρου Ω καλείται οποιαδήποτε οικογένεια $A = \{A_k : k \in I\}$ ενδεχομένων (I πεπερασμένο ή αριθμησίμως άπειρο σύνολο δεικτών) τέτοια ώστε

- (i) $A_i \cap A_j = \emptyset, \forall i, j \in I$ με $i \neq j$, δηλαδή τα A_k είναι κατα ζεύγη ξένα (διαζευκτά),
- (ii) $\bigcup_{k \in I} A_k = \Omega$, δηλαδή η ένωση των στοιχείων της οικογένειας A είναι όλος ο δειγματικός χώρος Ω .
- (iii) $P(A_k) > 0, \forall k \in I$.

Σχήμα 1: Διαμέριση του δειγματικού χώρου

Θεώρημα 0.0.1. (Θεώρημα (νόμος) ολικής πιθανότητας)
 Έστω $(\Omega, \mathcal{A}, P)$ χώρος πιθανότητας και έστω $A = \{A_k : k \in \mathbb{N}\}$ μια διαμέριση του Ω .
 Τότε, για κάθε $B \in \mathcal{A}$,

$$P(B) = \sum_{k=1}^{\infty} P(B \cap A_k). \quad (1)$$

Παρατήρηση 0.1.

- (i) Το άθροισμα (1) γράφεται ως

$$P(B) = \sum_{k=1}^{\infty} P(A_k)P(B|A_k) \quad (2)$$

και τη μορφή του αυτή θα χρησιμοποιούμε από δω και πέρα.

- (ii) Αρκετές φορές στον ορισμό της διαμέρισης δεν περιλαμβάνεται η συνθήκη (iii). Αυτό όμως δεν αλλάζει την ουσία του ορισμού, αφού ξέρουμε ότι για κάθε ενδεχόμενο $A \in \mathcal{A}$ είναι $P(A) \geq 0$. Με άλλα λόγια, απαιτούμε τα σύνολα της διαμέρισης να είναι μη κενά. ■

Απόδειξη. (του Θεωρήματος ολικής πιθανότητας)

Έστω $B \in \mathcal{A}$. Τα ενδεχόμενα $A_k \cap B$ είναι διαζευκτά για κάθε $k \in \mathbb{N}$: για κάθε $i, j \in \mathbb{N}$ με $i \neq j$,

$$(A_i \cap B) \cap (A_j \cap B) = (A_i \cap A_j) \cap B = \emptyset,$$

αφού τα A_k είναι διαζευκτά. Επίσης, αφού

$$\bigcup_{k \in \mathbb{N}} (A_k \cap B) = \left(\bigcup_{k \in \mathbb{N}} A_k \right) \cap B = \Omega \cap B = B,$$

παίρνουμε

$$P(B) = \sum_{k \in \mathbb{N}} P(A_k \cap B).$$

Από το πολλαπλασιαστικό Θεώρημα, έχουμε για κάθε $k \in \mathbb{N}$,

$$P(A_k \cap B) = P(A_k)P(B|A_k).$$

Από τα πιο πάνω έπεται ότι

$$P(B) = \sum_{k \in \mathbb{N}} P(A_k)P(B|A_k).$$

□

► Παράδειγμα 1

Έστω ότι ένας εργαζόμενος αναλαμβάνει να περατώσει την αρχειοθέτηση ενός αριθμού φακέλων. Αν η πιθανότητα να μετατεθεί ο υπάλληλος σε άλλο τμήμα είναι 0.45, η πιθανότητα ο υπάλληλος να περατώσει εγκαίρως την αρχειοθέτηση δεδομένου ότι δεν μετατεθεί σε άλλο τμήμα είναι 0.9 και η πιθανότητα να την περατώσει εγκαίρως δεδομένου ότι μετατεθεί σε άλλο τμήμα είναι 0.2, να υπολογιστεί η πιθανότητα όπως ο υπάλληλος περατώσει την εργασία εγκαίρως.

Απάντηση.

Θεωρούμε τα ενδεχόμενα

$$\begin{aligned} A &= \text{ο υπάλληλος να περατώσει την εργασία εγκαίρως} \\ B &= \text{ο υπάλληλος μετατεθεί σε άλλο τμήμα.} \end{aligned}$$

Από τα δεδομένα του προβλήματος έχουμε

$$P(B) = 0.45, \quad P(A|B) = 0.2, \quad P(A|B^c) = 0.9.$$

Τότε,

$$P(B^c) = 1 - P(B) = 1 - 0.45 = 0.55.$$

Η οικογένεια $\{B, B^c\}$ αποτελεί διαμέριση του δειγματικού χώρου. Τότε, από το Θεώρημα ολικής πιθανότητας, η πιθανότητα του ενδεχομένου A δίνεται από

$$\begin{aligned} P(A) &= P(B)P(A|B) + P(B^c)P(A|B^c) \\ &= (0.45)(0.2) + (0.55)(0.9) \\ &= 0.585. \end{aligned}$$

Θεώρημα 0.0.2. (Θεώρημα του Bayes)

Έστω $(\Omega, \mathcal{A}, P)$ χώρος πιθανότητας και έστω $A = \{A_k : k \in \mathbb{N}\}$ μια διαμέριση του Ω . Τότε, για κάθε $B \in \mathcal{A}$ με $P(B) > 0$,

$$P(A_k|B) = \frac{P(A_k)P(B|A_k)}{\sum_{k=1}^{\infty} P(A_k)P(B|A_k)} \quad (k = 1, 2, \dots). \quad (3)$$

Απόδειξη. Έστω $B \in \mathcal{A}$. Τότε,

$$\begin{aligned} P(A_k|B) &= \frac{P(A_k \cap B)}{P(B)} = \frac{P(A_k)P(B|A_k)}{P(B)} \\ &\stackrel{(2)}{=} \frac{P(A_k)P(B|A_k)}{\sum_{k=1}^{\infty} P(A_k)P(B|A_k)}. \end{aligned}$$

□

Ο πιο πάνω τύπος συνδέει τις 'a priori' (εκ των προτέρων) πιθανότητες $P(A_k)$ με τις 'a posteriori' πιθανότητες $P(B|A_k)$, δηλαδή τις πιθανότητες που προκύπτουν κατόπιν πραγματοποίησης του θεωρούμενου ενδεχομένου. Με άλλα λόγια, ο τύπος του Bayes μας επιτρέπει να υπολογίζουμε την πιθανότητα να προέκυψε το ενδεχόμενο A_k της διαμέρισης του αναφερόμενου δειγματικού χώρου, δεδομένου ότι γνωρίζουμε την πιθανότητα πραγματοποίησης ενός ενδεχομένου B .

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όσον αφορά τις εφαρμογές, παρουσιάζει η περίπτωση που ο δειγματικός χώρος μπορεί να διαμεριστεί σε δύο ενδεχόμενα μόνο (δηλαδή στο A και στο συμπληρωματικό του), όπως είδαμε στο προηγούμενο παράδειγμα. Ας δούμε ακόμη ένα παράδειγμα.

► Παράδειγμα 2 (Τέστ αντιγόνου)

Το τεστ 'X' ταχείας ανίχνευσης αντιγόνου για τον ιό SARS-CoV-2 έχει ευαισθησία 91% (ποσοστό σωστής διάγνωσης). Το τεστ ανιχνεύει επίσης ορθά με ποσοστό 98.5% (δηλαδή ανιχνεύει ορθά (βγαίνει αρνητικό) τους 9.8 στους 10 μη-νοσούντες). Είναι γνωστό ότι το ποσοστό επιπολασμού (prevalence) της νόσου (δηλαδή το ποσοστό των νοσούντων) σε μια συγκεκριμένη περιοχή της Κύπρου είναι 1,15%. Δεδομένου ότι ένα (τυχαία) επιλεγμένο άτομο από τη συγκεκριμένη περιοχή έχει βγει θετικό στο τεστ, ποιά η πιθανότητα να νοσεί πραγματικά;

Απάντηση.

Θεωρούμε τα ενδεχόμενα

$$\begin{aligned} A &= \text{το άτομο να νοσεί} \\ B &= \text{το τεστ να βγει θετικό.} \end{aligned}$$

Από τα δεδομένα της άσκησης έχουμε

$$P(A) = 1,15\% = 0,0115, \quad P(B|A) = 91\% = 0,91, \quad P(B^c|A^c) = 0,985$$

και άρα

$$\begin{aligned} P(A^c) &= 1 - P(A) = 1 - 0,0115 = 0,9885 \\ P(B|A^c) &= 1 - P(B^c|A^c) = 1 - 0,985 = 0,015. \end{aligned}$$

Το σύνολο $\Gamma = \{A, A^c\}$ αποτελεί διαμέριση του δειγματικού χώρου Ω (εδώ το πείραμα είναι η επιλογή τυχαίου ατόμου από τη συγκεκριμένη περιοχή της Κύπρου).

Η πιθανότητα $P(B|A)$, δηλαδή η πιθανότητα του ενδεχομένου $B|A$ ='δεδομένου ότι το επιλεγόμενο άτομο νοσεί, το τεστ να βγήκε θετικό' είναι a posteriori πιθανότητα και ψάχνουμε την πιθανότητα $P(A|B)$, δηλαδή την πιθανότητα του ενδεχομένου $A|B$ ='το τεστ να βγει θετικό και το άτομο να είναι νοσούντας'.

Από το Θεώρημα του Bayes,

$$\begin{aligned}P(A|B) &= \frac{P(A)P(B|A)}{P(A)P(B|A) + P(A^c)P(B|A^c)} \\&= \frac{(0,0115)(0,91)}{(0,0115)(0,91) + (0,9885)(0,015)} \\&= \frac{0,010465}{0,010465 + 0,0148275} \\&\approx 0,4138.\end{aligned}$$

■

► **Παράδειγμα 3** (Θέμα 2/Σεπτέμβριος 2004-Τμήμα Μαθηματικών (ΕΚΠΑ))

Οι εταιρείες ασφάλισης αυτοκινήτων κατατάσσουν τους οδηγούς σε 7 κατηγορίες επικινδυνότητας, ανάλογα με την πιθανότητα που έχουν να προκαλέσουν δυστύχημα.

Έστω ότι η πιθανότητα όπως ένας οδηγός της κατηγορίας k προκαλέσει ένα τουλάχιστον δυστύχημα σε ένα δωδεκάμηνο είναι $k/84$, $k = 1, 2, \dots, 7$. Ας θεωρήσουμε μια ασφαλιστική εταιρεία, στην οποία κάθε ασφαλισμένος οδηγός ανήκει στην κατηγορία k με πιθανότητα $(k+1)/c$, για $k = 1, 2, \dots, 7$. Να υπολογισθούν **(α)** η σταθερά c και οι πιθανότητες όπως ένας οδηγός ασφαλισμένος στην εταιρεία αυτή: **(β)** να μην έχει προκαλέσει δυστύχημα σε ένα δωδεκάμηνο και **(γ)** να ανήκει στην πέμπτη κατηγορία δεδομένου ότι έχει προκαλέσει δυστύχημα το τελευταίο δωδεκάμηνο.

Απάντηση.

Θεωρούμε τα ενδεχόμενα

A_k = ο ασφαλισμένος να ανήκει στην κατηγορία k

B = οδηγός να έχει προκαλέσει ένα τουλάχιστον δυστύχημα σε ένα 12μηνο.

Από τα δεδομένα της άσκησης έχουμε

$$P(A_k) = \frac{k+1}{c}, \quad k = 1, 2, \dots, 7$$

και (αφού $B|A_k$ =το ενδεχόμενο όπως ένας οδηγός της κατηγορίας k προκαλέσει ένα τουλάχιστον δυστύχημα σε ένα δωδεκάμηνο),

$$P(B|A_k) = \frac{k}{84}, \quad k = 1, 2, \dots, 7.$$

(α) Είναι

$$\begin{aligned}\sum_{k=1}^7 P(A_k) = 1 &\Leftrightarrow \sum_{k=1}^7 \frac{k+1}{c} = 1 \\&\Leftrightarrow \frac{1}{c} \sum_{k=1}^7 (k+1) = 1 \\&\Leftrightarrow c = \frac{7 \cdot 8}{2} + 7 = 28 + 7 \\&\Leftrightarrow c = 35.\end{aligned}$$

Άρα,

$$P(A_k) = \frac{k+1}{35}, \quad k = 1, 2, \dots, 7.$$

(β) Η οικογένεια $\Gamma = \{A_k : k = 1, 2, \dots, 7\}$ αποτελεί διαμέριση του δειγματικού χώρου (ο οποίος αποτελείται από τα δειγματικά σημεία της επιλογής οδηγού (από τις k κατηγορίες) ασφαλισμένου στην εν λόγω ασφαλιστική).

Εφαρμόζοντας το *Θεώρημα ολικής πιθανότητας* έχουμε

$$\begin{aligned} P(B) &= \sum_{k=1}^7 P(A_k)P(B|A_k) = \sum_{k=1}^7 \frac{k+1}{35} \cdot \frac{k}{84} \\ &= \frac{1}{(35)(84)} \sum_{k=1}^7 k(k+1) = \frac{1}{2940} \sum_{k=1}^7 (k^2 + k) \\ &= \frac{1}{2940} \left[\sum_{k=1}^7 k^2 + \sum_{k=1}^7 k \right] \\ &= \frac{1}{2940} \left[\frac{7(7+1)(2(7)+1)}{6} + \frac{7(7+1)}{2} \right] \\ &= \frac{(7)(8)}{(2)(2940)} \left(\frac{15}{3} + 1 \right) = \frac{(7)(4)}{2940} \cdot 6 \\ &= \frac{168}{2940}. \end{aligned}$$

Άρα, η πιθανότητα του ενδεχομένου A^c = 'ένας οδηγός ασφαλισμένος στην εταιρεία αυτή να μην έχει προκαλέσει δυστύχημα σε ένα δωδεκάμηνο' είναι

$$P(A^c) = 1 - P(A) = 1 - \frac{168}{2940} = \frac{2772}{2940} \approx 0.943.$$

(γ) Έχουμε

$$\begin{aligned} P(A_5|B) &= \frac{P(A_5 \cap B)}{P(B)} = \frac{P(A_5)P(B|A_5)}{P(B)} \\ &= \frac{\frac{5+1}{35} \cdot \frac{5}{84}}{\frac{168}{2940}} = \frac{(5)(6)}{168} = \frac{15}{84}. \end{aligned}$$

■

► **Παράδειγμα 4** (Άσκηση 10, σελ. 106 στο [1])

Δύο παίκτες ρίχνουν από n φορές ένα σύνθετος νόμισμα. Να υπολογισθεί η πιθανότητα όπως ρίψουν τον ίδιο αριθμό φορών την ένδειξη 'Γράμματα'.

Απάντηση.

Έστω Ω ο δειγματικός χώρος του πειράματος ρίψη νομίσματος n φορές. Κάθε στοιχείο του Ω είναι μια διατεταγμένη n -άδα $(a_1, a_2, \dots, a_n)$, όπου κάθε $a_i \in \{K, \Gamma\}$. Τότε,

$$N(\Omega) = 2^n.$$

Θεωρούμε το ενδεχόμενο A_k = ο πρώτος παίκτης να φέρει k φορές 'Κεφαλή', $k = 0, 1, \dots, n$ και B = το ενδεχόμενο οι παίκτες να φέρουν τις ίδιες φορές 'Κεφαλή'. Κάθε στοιχείο του ενδεχομένου

A_k σχηματίζεται αν επιλέξουμε k από τις n θέσεις στις οποίες θα εμφανιστεί η ένδειξη 'Κεφαλή' και αρα

$$N(A_k) = \binom{n}{k}, \quad \forall k \in \{0, 1, \dots, n\}.$$

Τότε, για κάθε $k \in \{0, 1, \dots, n\}$,

$$\mathbb{P}[A_k] = \frac{N(A_k)}{N(\Omega)} = \frac{\binom{n}{k}}{2^n}.$$

Επίσης, για κάθε $k \in \{0, 1, \dots, n\}$,

$$\mathbb{P}[B|A_k] = \frac{N(B_k)}{N(\Omega)} = \frac{\binom{n-k}{n-k}}{2^n} = \frac{\binom{n}{k}}{2^n}.$$

Από το Θεώρημα ολικής πιθανότητας,

$$\mathbb{P}[B] = \sum_{k=0}^n \mathbb{P}[A_k] \cdot \mathbb{P}[B|A_k] = \sum_{k=0}^n \frac{\binom{n}{k}}{2^n} \cdot \frac{\binom{n}{k}}{2^n} = \frac{1}{2^{2n}} \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}^2.$$

Σημείωση:

Από το Θεώρημα του Newton, το οποίο αποδεικνύουμε αμέσως μετά,

$$\sum_{k=0}^n \binom{n}{k}^2 = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \cdot \binom{n}{n-k} = \binom{2n}{n}$$

και αρα η ζητούμενη πιθανότητα γράφεται

$$\mathbb{P}[B] = \frac{1}{4^n} \binom{2n}{n}.$$

Θεώρημα 0.0.3. (Newton) Έστω $r, s \in \mathbb{R}^+$ και $n \in \mathbb{N}$. Τότε

$$\sum_{k=0}^n \binom{r}{k} \cdot \binom{s}{n-k} = \binom{r+s}{n}.$$

Απόδειξη. $(x+1)^r \cdot (x+1)^s = (x+1)^{r+s}$ και αρα, από το διώνυμο του Newton,

$$\left(\sum_{k=0}^r \binom{r}{k} x^k \right) \cdot \left(\sum_{j=0}^s \binom{s}{j} x^j \right) = \sum_{r=0}^{r+s} \binom{r+s}{n} x^n,$$

δηλαδή

$$\sum_{k=0}^r \sum_{j=0}^s \binom{r}{k} \binom{s}{j} x^{k+j} = \sum_{r=0}^{r+s} \binom{r+s}{n} x^n.$$

Θεωρούμε την αλλαγή μεταβλητής $k+j = n \sim \{0, 1, 2, \dots, r+s\} \Rightarrow j = n-k \geq 0 \Rightarrow k \leq n$ και η πιο πάνω γράφεται:

$$\sum_{k=0}^{r+s} \left(\sum_{k=0}^n \binom{r}{k} \binom{s}{n-k} \right) x^n = \sum_{r=0}^{r+s} \binom{r+s}{n} x^n$$

και αρα

$$\sum_{k=0}^n \binom{r}{k} \binom{s}{n-k} = \binom{r+s}{n}.$$

□

Βιβλιογραφία

- [1] Χ. Χαραλαμπίδη, *Θεωρία Πιθανοτήτων και εφαρμογές*, Τεύχος 1, 2η Έκδοση, Εκδόσεις Συμμετρία, Αθήνα, 2000
- [2] Χ. Χαραλαμπίδη, *Ασκήσεις Πιθανοτήτων*, Τεύχος 1, Εκδόσεις Συμμετρία, Αθήνα, 1993
- [3] Χ. Χαραλαμπίδη, *Συνδυαστική*, Τεύχος 1, 2η Έκδοση, Εκδόσεις Συμμετρία, Αθήνα, 2000
- [4] P. L. Meyer, *Introductory Probability and Statistical applications*, Addison-Wesley Publishing Company, Inc., 1970